«ΠΟΛΙΤΕΥΕΣΘΕ»

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Ὁ θεόπνευστος λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς δίδει κατευθύνσεις καί πρακτικές συμβουλές διά τήν ζωήν μας. Ἔχομεν δέ ἀνάγκην νά φωτίσωμεν τήν πορείαν τῆς ζωῆς μας μέ τό φῶς τοῦ Θεοῦ, ὥστε κι ἐμεῖς νά συμπεριφερώμεθα ἀξίως τῆς κλήσεώς μας ὡς μελῶν τοῦ ζωντανοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖον εἶναι ἡ Ἐκκλησία, τηροῦντες τήν ἑνότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ ὅλους τούς Ἁγίους. Ἰδού μερικοί κανόνες *«πολιτεύεσθε»* δηλαδή χριστιανικῆς συμπεριφορᾶς:

1 Ὁ χριστιανός ζῆ χωρίς νά ὑποστέλῃ νά ὑποτιμᾶ τά πνευματικά θέματα. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀποχαιρετῶν τούς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου εἰς τήν Μίλητον τούς ἐπισημαίνει ὅτι *«δέν ἀπέκρυψα τίποτε ἀπό ἐκεῖνα πού σᾶς συνέφεραν, ὥστε νά μή σᾶς τό ἀναγγείλω καί νά σᾶς διδάξω δημόσια καί κατ' οἴκους»* (Πράξ. κ΄ 20). Καμμία δειλία, καμμία προσωποληψία, οὐδείς φόβος καί οὐδεμία ἰδιοτέλεια θά πρέπει νά μᾶς ἀναγκάζῃ νά ἀποσιωποῦμε τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, τόν νόμο Του καί τίς ἐντολές Του. Ὁ χριστιανός εἶναι σημαιοφόρος καί ἀγωνιστής εἰς τόν πνευματικόν στίβον. Κι ὁ σημαιοφόρος δέν κρύβεται.

2 Ὁ χριστιανός ζῶν ἐντός τῆς κοινωνίας τῶν ἀδελφῶν δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς συνιστᾶ: *«Ἀποδῶστε, λοιπόν, σέ ὅλους ἐκεῖνα πού ὀφείλετε: Σέ ὅποιον ὀφείλετε τόν φόρον, τόν φόρον· σέ ὅποιον ὀφείλετε τόν δασμόν, τόν δασμόν· σέ ὅποιον ὀφείλετε τόν φόβον καί τόν σεβασμόν, τόν φόβον καί τόν σεβασμόν· σέ ὅποιον ὀφείλετε τήν τιμήν, τήν τιμήν»* (Ρωμαίους ιγ΄ 7).

Βεβαίως καί στόν ἐπουράνιο Θεό καί Πατέρα ὀφείλει τήν ἀναγνώριση, τόν σεβασμό, τήν τιμή, τήν εὐχαριστία καί τήν προσκύνηση.

3 Ἡ χριστιανική ζωή, εἶναι ζωή μέ διακριτικότητα. Διαβάζομε τήν συμβουλή τῆς πρός Κολοσσαεῖς ἐπιστολῆς: *«Νά ξέρετε πώς πρέπει νά ἀποκρίνεσθε πρός κάθε ἕνα ξεχωριστά»* (δ΄ 6). Σ' ἄλλον ταιριάζει ἡ αὐστηρότητα, σ' ἄλλον ἡ ἐπιείκεια. Ἀλλοῦ ἐπιβάλλεται νά ὑποχωροῦμε, ἀλλοῦ ὄχι. Πότε πρέπει νά ὁμιλοῦμε καί πότε πρέπει νά σιωποῦμε. Ὅλα αὐτά καί πολλά ἄλλα γίνονται μέ διάκρισι. Ἡ ἀρετή αὐτή πρέπει νά κοσμεῖ κάθε χριστιανό, ἀφοῦ δι' αὐτῆς ἰσορροπεῖ ζῶν μέσα σ' ἕνα κόσμο ἀντιφατικό ἀποφεύγων τίς ἀκρότητες.

4 Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε τήν πρώτην πρός τόν μαθητήν του Τιμόθεον ἐπιστολήν του, διά νά τοῦ μάθῃ τό *«πῶς πρέπει νά πολιτεύεται στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, ὁ στῦλος καί τό στερέωμα τῆς ἀληθείας»* (γ΄ 14). Αὐτό ἀλήθεια τό ἔχουμε μάθει; Ἔχομε συνειδητοποιήσει, ὅτι ἀνήκομεν σ' ἕνα ἔνδοξο σῶμα, ἀποτελοῦμε μιά κοινωνία, εἴμαστε μιά οἰκογένεια μέ Πατέρα καί ἀδελφούς; Κι ὡς ἐκ τούτου αὐτή ἡ ἔνταξις μας ἐπιβάλλει συγκεκριμένο τρόπο συμπεριφορᾶς. Δέν εἶναι σωστό νά εἴμαστε χριστιανοί καί νά ζοῦμε σάν εἰδωλολάτρες, νά λεγόμαστε πιστοί καί νά συμπεριφερόμαστε σάν ἄπιστοι.

5 Ὁ χριστιανός ζῆ στόν κόσμο μέ τήν σκέψι, ὅτι ἐδῶ εἶναι πάροικος καί παρεπίδημος, φιλοξενούμενος καί ἐπισκέπτης καί ὅτι *«τό*

πολίτευμά μας εἶναι στούς οὐρανούς» (Φιλιπ. γ΄ 20). Στόν οὐρανό εἶναι ἡ ἑτοιμασμένη πατρίδα μας. Ἐκεῖ τά αἰώνια καταλύματά μας *«στό σπίτι τοῦ Πατέρα μας»* (Ἰωάν. ιδ΄ 2). Ἐκεῖ μᾶς παραγγέλλει ὁ Κύριος κι ἐμεῖς νά θησαυρίσουμε, νά ἀποθηκεύσουμε τούς αἰώνιους θησαυρούς μας, τά ἀγαθά τῶν πνευματικῶν κόπων μας (Ματθ. στ΄ 20).

6 Τό καύχημα τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ἡ *«ἀγαθή συνείδησί»* του. Αὐτό πού λέμε ἡ καθαρή καρδιά. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶχε τήν παῤῥησία ἐνώπιον τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Συνεδρίου στά Ἱεροσόλυμα νά ἐπικαλεσθεῖ αὐτή τήν ἀγαθή συνείδησί του λέγων: *«Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγώ ἔζησα μπροστά στό Θεό μέ κάθε καλή συνείδησι μέχρι τούτη τήν ἡμέρα»* (Πραξ. κγ΄ Ι). Τό νά ζῆς καί νά ἔχης καθαρή τήν συνείδησί σου, ὅτι δέν συμβιβάσθηκες μέ τήν ἁμαρτία ἀποτελεῖ τόν ἔσχατον καί ὕπατον ἔπαινον. Τόν δέχονται ἀπό τό Θεό ὅσοι πολιτευθοῦν ἀξίως τοῦ ὀνόματος πού φέρουν καί τηρήσουν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

7 Ὁ χριστιανός πολιτεύεται *«ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου»* (Φιλιπ. γ΄ 27) ὡς ἐπάξιος πολίτης τοῦ Θεοῦ στή γῆ. Αὐτό σημαίνει πώς ὅ,τι σκέπτεται, ὅ,τι ἐπιθυμεῖ, ὅ,τι συναισθάνεται, ὅ,τι θέλει, ὅ,τι πράττει, ὅ,τι λέγει ἤ ἐνεργεῖ εἶναι ἐπάξια τοῦ εὐαγγελίου. Συμφωνοῦν ὅλα μέ τήν ἀξίαν καί περιωπήν τῆς εὐαγγελικῆς ζωῆς.

Ὅταν ἔτσι ζήσωμεν, τότε θά ἔχωμεν τήν ἀκαταίσχυντο παῤῥησία νά ἐπαναλάβωμε τούς ἀποστολικούς λόγους στό τέλος τῆς ζωῆς μας: *«Ἀγωνίστηκα τόν καλόν ἀγῶνα, ἐτελείωσα τόν δρόμον, διετήρησα τήν πίστι. Μοῦ ἀπομένει, λοιπόν, τό στεφάνι τῆς δικαιοσύνης»* (Β΄ Τιμ. δ΄ 6).

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 14 820, www. eptalofos.com.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

«ΠΟΛΙΤΕΥΕΣΘΕ»